פקרא.ו) סכסן מדם לפניו ליקב ולפריו. וקמן מעם ז) *כלאכנו: ולקח (קבלת) סכסן מדם הסמאת כלאכנו וכן על קרטם וגו': מלא כיפיו. דכל מקום שנאמר לאכנו וסאוכר לינה אלא יחיד: (ב) נפיכם. מקנם סקרן דמוכח: ובי נפפרים יד ב). לעמר וכי נלקרה (לאכנו) סנקה וכלא סנקן כלא תורה אור

הבדנים *מקרא נדרש לפניו ולאחריו, והבדר ר"ש מקרא נדרש לפניו ולאחריו והתניא ד) *ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנות המזבח-באצבעו ולקח *מלמד שלא תהא קבלה אלא בימין, באצבעו ונתן מלמד שלא תהא נתינה אלא בימין אר"ש וכי ה) *נאמר יד בקבלה ואיל ולא נאמר יד בקבלה קבל בשמאל בשר ואמר *אביי במקרא נדרש לפניו ולאחריו קא מיפלגי (ר"ש סבר לאחריו נדרש ולפניו אין נדרש) ו) אלא ר"מ ור"ש דתניא ר"ו מוסיף על ענין ראשון וסבר ר"ש ר"ו מוסיף על ענין ראשון ז) אלא מעתה דכתיב *ושחט את בן הבקר ותקריבו בני אהרן הכהנים את הדם ותרק את הדם *מקבלה ואילך-מצות כתונה מלמד על שדומה שכשדה בור' אי לר"ש ר"ו מוסיף על ענין ראשון, שדומה, ה"נ בוך תהא פסולה ושאני הדם דאמר קרא "וסמך ... ושחט" מה סמיכה בזרים אף שחיטה בזרים אי מה סמיכה בבעלים *אף שחיטה בבעלים והתנא לא מצית אמרת-ק"ו ומה זריקה דעיקר כפרה לא בעיא בעלים שחיטה דלאו עיקר כפרה לא כ"ש, וכי תימא) אין דנין אפשר משאי אפשר, גלי רחמנא ביה"כ *ושחט את פר החטאת אשר לו מבלי השחיטה בעלמא לא בעינן בעלים, אמר רב כל מקום שנאמר "תורה, ותוקה" אינו אלא לעכב, קא סר תרתי בעיא כדכתיב *ואת חוקת התורה (סימן נת"ן יקמ"ל) הרי נזיר דלא כתיבא ביה אלא "תורה" ואמר רב ג) *תעשה בנזיר מעכבא שאני התם כיון דכתיב "כן יעשה" כמאן דכתיבא בה "חוקה" דמי הרי מנחה דלא כתיבא ביה אלא "תורה" ותנן *ארבעה (ד) שבתורה מעכבין זה את זה שאני תורה דאיתקש לנזיר דכתיב ויקרא *על זבח תודתם שלמים *ואמר מר שלמים לרבות שלמי נזיר הרי מצורע דלא כתיב ביה אלא "תורה" ותנן *ארבעה מינין שבמצורע מעכבין זה את זה שאני התם כיון דכתיב "ואת תורת המצורע" כמאן דכתיב ביה "חוקה" דמי הרי יולד דלא כתיב ביה אלא "חוקה" ותנן *שני שעירי יולד מעכבין זה את זה אלא או "תורה" או "חוקה" הרי שאר קרבנות דכתיב בהו "תורה" ולא מעכבי "תורה" בעיא "חוקה" "חוקה" לא בעיא "תורה" הרי "תורה" וחוקה" קא אמר הקשה על גב דכתיב "תורה" אי כתיבא "חוקה" אין ואי לא לא הרי מנחה דכתיב בה "חוקה" ואמר רב "כל מקום שהחזיר הכתוב בתורה מנחה אינו אלא לעכב, החזיר אין, לא החזיר לא שאני התם דכי כתיבא "חוקה" אאכילה כתיבא הרי לחם הפנים דכי כתיבא חוקה אאכילה כתיבא ג) ותנן שני סדרים מעכבין זה את זה, שני בזיכין מעכבין זה את זה הסדרים הבזיכין מעכבין זה את זה אאכילה אכולא מילתא כתיבא שאני התם ט) ראמר קרא *מנרשה ומשמנה נרש

ט) נקמן מב. מסכם כ יומנה מו. מלא מרוקים ו) מסכם נא. מנחה מנ"ם מים לב:
ל) מיל מו. ג) נקמן מה:

ב) *במקרא דרכים ולמחרין קא מיפלגי. ולא"ם מגלן דכהכי פליגי דילמא מעמא דרבנן כמ"ק (נמל דף י.) ופרק שני חכמים (דף מה:) דכל מקום שנאמר לאכנו לא כתוב ליה לגלן ימין ור"ם בני מרבי ור"ל לשון הכריעה מעמא מעשה דקלי פליגי כאלכנו כדקמני כאלכנו ולקח והא דלא מפרש רבנן מעמייהו מדכתיב הכהן מעשה דלאמרין הכהן כביכולו ואמ"ג דכפ' שני חכמים (דף מה:) קאמר אליבא דר"ש ולגלן הכהן ר"ל כביכולו אלמרין נמי לגלן נמר עד לבסוף דמקמי ר"ם ותמני ליה והא הדין לרבנן ולא"ם דכפ' השולח (נ"ם דף מא. ומס) פליגי הגלי במקרא מדרש לפני מנו ופרק מן המקרא [מס] הכהן לפני מנו ופרק מן המקרא [מס] ומה דלפני מנו לא קמני ולימעמיך שומר שכר דלפני מי קמני מלי קמיה לימא דהמיה מעמה ר"ם הא דקסבר הכא וכפ' ב' חכמים (דף מה:) דמקרא נדרש לאחריו ולא לפני ו' ל' דהתם [מעמא] ר"ש מעמו דהי"ו מוסיף על ענין לאחר דלאחריו הכא גבי הכיולה ולא"ם ולמחי לא אמרין הכא דקלי לאחרייהו כמו מחנה ולכלה ומסר בפ' כל שעה (פסחים דף כפ:) וכפ' כל הכשר (חולין ל' קיד.) וכפ"ק דמסכת ע"ז (ל' כ.) ובני נשך ומרבית בפ' לחמו נשך (ב"מ דף פא.) מ) *ולא דמי לפקום והדרא בפ"ק דקדושין (דף לב:) ומיהו לא דמי לחמנה ולכלה דפרי מלי מינה לאכל הכא מהא מילתא דכאלכנו מ) *מהו קלי דכי הלי נוגע מגלגן ר"ה: מקרלתא דלאן לנהם הכרם מלא מחר משוקדים לחרוב וקם וכי מימא באלכנו נמי לא יהיה לו הכרם ומן לחלק *מעם דלאכהן ונתן על קרנות המזבח כאלכנו כדלאמרין בפ' ב' חכמים (ל' מה:) ולרבי מיון במסכת מנחות (ל' מו:). דכתיב אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה דלאמרין נדיקים לאורה ויקרים לשמחה ולא אמרין דקימי לאחרייהו כמו מחנה ולכלה: אלא ר"מ ור"ש דר"ש והכילה ר"ו מוסיף על ענין לגלן לא יהיה ר"ש כב' לפני ולאחריו ר"ו מוסיף דרש וגבי ולקח ונתן לא אמרין ר"ו מוסיף לגלן קבלה מנחה בימין כדפי' בקונטרס דכאלכנו מפסיק בין ולקח לנתן דהי"ל למכתב ולקח הכהן ונתן מן הדם באלכנו ולא"ם בפ' ב' חכמים (ל' מה:) דל"ל לאמר כן שמעת כל מקום שנאמר לאכנו בנחינה שיהא בנחינה פסול בקבלה, כשר והיכן נאמרה לאכנו בנחינה דכתיב ולקחתם מדם הפר ונתם על קרנות המזבח כאלכנו וקסבר מקרא מדרש לפני ולא לפני מכו ולאחריו לימא ר"ו מוסיף על ענין לגלן ושמא